

טיבור גרוס:

**„שיבעה חודשים בבית”
סוהר, אלוהים ישמור!”**

מה אתם אומרים על הקנסות שמטיל בית-הדין? מפיקעי-מחירים? משחקים אותה בגדול. כבוד השופטים. שבוע שעבר נקנסה רשת הקראפ ב-250 אלף שקל. על הפקעת-מחיר בסך של 35 שקלים. מילא. לא צריך להוציא את הממחטות בשביל הקראפ. הוא יעמוד בנזק, ויש לשער שלא ייגרמו לו קשיי-ניזילות בגלל חומרת-הקנס. אבל מה יעשה מנהל הסופרמרקט טיבור גרוס. שקיבל שיבעה חודשי מאסר על-תנאי - חשבתם על זה? אני חשבתי ושאלתי את גרוס:

● **קיבלת שיבעה חודשים מאסר על-תנאי. איך תורדא שאף פועל בסופרמרקט לא יטעה במזיד או בשוגג? הרי על כל טעות קמנה אתה יכול לשבת בבית-סוהר.**

מה אני יכול לעשות? אני יכול או לעזוב את העבודה בסופר-מרקט או לחיות בפחד שמחר עובר יעשה טעות ואני אשב בבית-סוהר. אלוהים ישמור.

● **ואיך תדאג שלא תשב בבית-סוהר?**

יכול להיות שאערער על חומרת העונש. אחרי הכל, אני לא יותר פושע מבכל-מכולת. אצלי מצאו מוצר אחד, מישחת כלים הופ, שמי צעריד היה לשנות בה את המחיר, טעה ושגה בשלושים וחמישה שקלים. אבל היו יחד איתי במישפט בעלי-מכולת שמצאו אצלם יותר מטעות אחת, והם קיבלו 50 אלף שקל קנס ושום מאסר על-תנאי. אני מניח שהחמירו בעונשי, כי מדובר ברשת-שיווק, אבל אני לא פושע ואני לא בעל רשת-שיווק. בסך הכל, אני שכיר שחי ממשכורת. הרי אפילו היתה הפקעה אצלי בסניף, זה לא נשאר בכיס שלי. אצל בעלי-המכולת זה נשאר בכיס.

● **דיברת עם האיש שעשה את הטעות?**

שאלתי אותו איך זה קרה. הרי אנחנו עושים בדיקות חוזרות ונשנות. הוא אמר לי שהוא טעה. הוא טעה ואני אכלתי אותה.

● **האיש נענש?**

לא. לא יכול להעניש בן-אדם. זו הרי טעות-אנוש. היום הוא טעה, מחר אחר יכול לטעות. ואת צריכה להבין שעל כל טעות כזאת של אחד מ-50 העובדים שלי אני יכול לשבת שיבעה חודשים בבית-סוהר. את תופסת? בן-אדם כמוני, שכיר כל ימי חייו, איש ישר, שעובר קשה לפנסתו, שיבעה חודשים בבית-סוהר! את תופסת?

רינו צרור:

**„שמוליק מבחינתי היתה
שווה כל אינץ'!”**

העיתון חדשות בנה את שרה אנגל, המכונה „שמוליק”. הוא גם זכה בסיפורה הבלעדי, אחרי מאבק עקשני שניהל עם ידיעות אחרונות. מטעם חדשות ניהל את המשא-ומתן העיתונאי יוסי היימן. מטעם ידיעות אחרונות - יחזקאל אדירס. שמוליק, כך אומרים, הימרה על חדשות. בגלל הסכום האסטרונומי שהוצע לה עבור הבלעדיות של הסיפור.

אחרי-כך הפכה לכתבת מן המניין של חדשות. פירסמה בכל שבוע סיפורים. כששמה ותמונתה מתנוססים מעליהם. עכשיו, זמן קצר אחרי שזוכתה מחמת הספק במישפט הרצח הכפול, היא שוב בפנים, הפעם כחשודה בניהול רשת-סימים.

שאלתי את רינו צרור, אחד מעורכי חדשות, שהיה אחראי על עבודתה של אנגל בעיתון:

● **איך הגיבו במערכת כששמעו ששמוליק נעצ-רה שוב?**

חלק חייכו בצנינות, והיו כאלה שנשכו את השפתיים. כי היה להם חבל. זו התחושה שחבל.

● **איך גילית את כישרוני-הכתובה שלה?**

כתב שלנו תפס אותה ליד הכותל, בליל השיחרור שלה. היא הראתה לו טקסט שכתבה על פתק, הוא העביר את הפתק אליי. כשראיתי את הטקסט, נפלתי מהרגליים. ביקשתי ממנו שיביא אותה אליי מיד.

● **כמה כסף שילמתם לה?**

למה להיכנס לזה?

● **זה נכון? שהיא קיבלה חמשת אלפים דולר?**

זה כילכול-ימות.

● **האם עבור הסיפורים שכתבה קיבלה שכר-סופרים רגיל, או שבגלל המוניטין שלה קיבלה יותר?**

היא קיבלה שכר-סופרים רגיל, פחות או יותר.

● **התרשמת שהיא בדרך אל המוטב?**

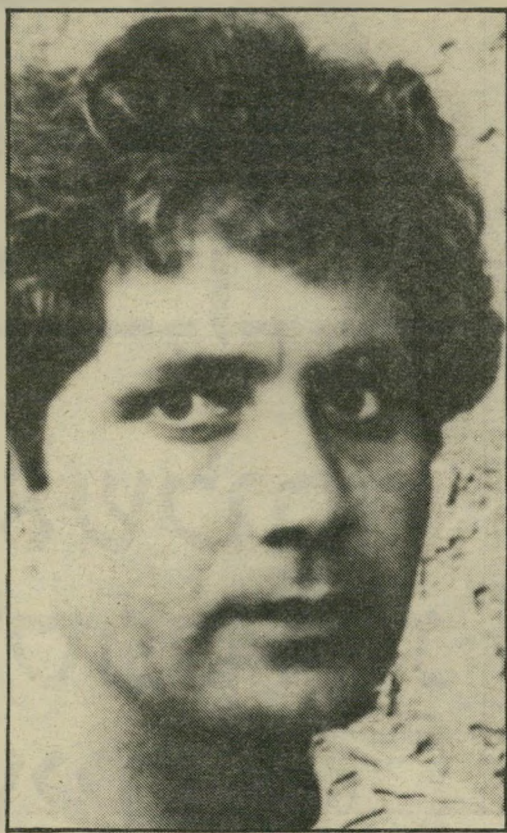
זה לא עבר בצורה כזו. מבחינתי, כעורך, היא כחורה עם כישרון כתיבה ויד טובה, בחורה שהקוראים אוהבים את מה שהיא כותבת. עובדה, היא היתה פופולארית בצורה שהדהימה אותי, קיבלה עשרות מיכתבים למערכת.

● **אתה לא חושב שעשיתם „בולד אפ” לבן-אדם שלא היה שווה את זה?**

ביני לבין עצמי אני שואל את השאלה הזאת. בלי לתת תשובה. אני לא רוצה לתת לעצמי תשובה, אבל כעורך היא היתה מבחינתי שווה כל אינץ'. אני לא מרגיש שניפחו אותה מעבר לממרים שלה. אני חושב שגם היא ידעה את הפרופורציות הנכונות. היה שלב שהיא הוזמנה לעריכת-ראיונות ומייד ירדה מזה. לרעתך. גם היא יודעת את הגבול.

● **האם העובדה שהיא חשודה בניהול רשת-סימים משנה את מעמדה בעיתונכם?**

היא עדיין בגדר חשודה, וכל זמן שלא הוכח שהיא אשמה - היא עוברת כשביבלו.

חיים בורבה:

**„שימעון נשאר אותו בן
אדם, באותה התנהגות!”**

כששימעון פרס נבחר כראש-ממשלה, הוא לקח אתו את צוות עובדיו הוותיק והמסור. כל אחד מחברי הצוות קיבל קידום או תפקיד חשוב - יוסי ביילין מונה כמזכיר-הממשלה, הד"ר ישראל פלג כמנהל לישכת העיתונות הממשלתית, בועז אפלכאום כמנהל לישכת ראש-הממשלה וחיים בורבה, נהגו של פרס, מזה שמונה שנים, קודם מתפקידו של נהג ראש האופוזיציה לתפקיד נהג ראש-הממשלה.

תפסתי את בורבה דקה לפני שלקח את אשתו ההרה לבית-החולים, ויש להניח כי בעת כתיבת שורות אלה הוא כבר, במזל טוב, אב מאושר.

● **מה זה עושה לבן-אדם כשהוא הופך מנהג של ראש האופוזיציה לנהג של ראש-הממשלה?**

לגבוי אין כל שינוי, כי שימעון לא השתנה. מה שעשיתי או - אני עושה היום. פרט לתואר, לא חל כל שינוי בשימעון. זה אותו בן-אדם, אותה התנהגות. וגם אני נשארתי אותו בן-אדם, עם אותה התנהגות.

● **אתה עדיין קורא לו שימעון?**

אלא איך את רוצה שאקרא לו - סוגיה?

● **אומרים שגם אלה שקראו לו בעבר שימעון, קוראים לו כיום ראש-הממשלה.**

רק בטלפון, וכשהמוכרות מדברות עליו באופן רישמי. באופן אישי הוא שימעון. הוא גם לא יתן שנקרא לו פיתאום מר פרס, או אדוני ראש-הממשלה. הוא לא הטיפוס הזה והוא לא רגיל לזה.

● **ואיך זה לנהוג במכונית אמריקאית?**

זה שיגעון! אם את שואלת על שינוי, אז זה השינוי האמיתי. אני נהנה לנהוג במכונית החדשה. כמה שסבילתי עם הוולוו. אין מה להשוות בכלל.

● **אתה עובר כעת יותר קשה?**

בריוק להיפך. כעת אני מתחלק בעבודה עם דמתי, שהיה הנהג של בגין. דמתי נוהג שבויעים ואני נוהג שבויעים. אנחנו חברים ומתחלקים בעבודה על הצד הטוב ביותר.